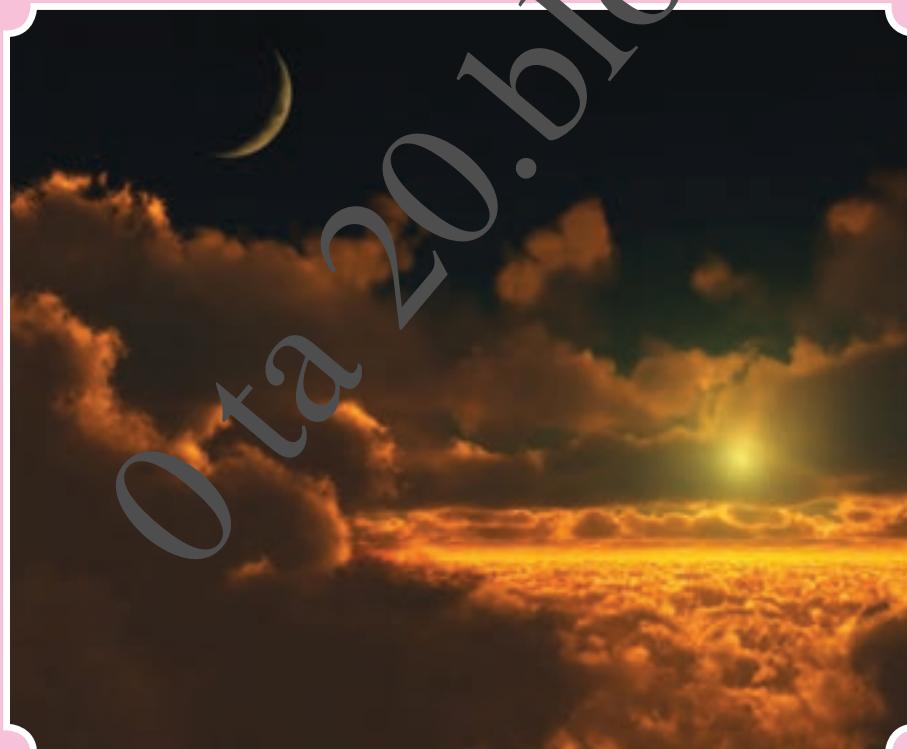

آلِدُرُسُ السَّابِعُ

﴿...مَا خَلَقْتَ هَذَا بِأَطْلَأً﴾ آلِ عمران ۱۹۱

الدَّرْسُ السَّابِعُ

الْمُعْجَمُ: وَازْهَنَامَه (١١ كَلْمَه)

وَاجِبَاتُنَا: تكاليف ما

يَا: اى

يَدُهَا: دستش

كَانَ ذَاهِبًاً: رفته بود «مذکر»

كَانَتْ ذَاهِبَةً: رفته بود «مؤنث»

لِأَنَّ: زیرا

لِأَنَّهُ: زیرا او «مذکر»

لِأَنَّهَا: زیرا او «مؤنث»

ما: حرف نفي فعل ماضى

ما كَانَ: نبود

ماء: آب

جَمْعٌ: جمع كرد

ذَاهِبٌ: رفته

سَأَلَكَ: از تو پرسید «مذکر»

سَأَلَتْكِ: از تو پرسید «مؤنث»

صَدِيقٌ: دوستم «مذکر»

صَدِيقَةٌ: دوستم «مؤنث»

طَرَقَ الْبَابَ: نوبید «مؤنث»

قَعْدَ الْجَامِ: نیامید

أَبِيهِ: پدرش

أُخْتَهَا: خواهرش

أَخِيهِ: برادرش

أُمُّهَا: مادرش

بَيْتُكِ: خانه‌ات

بَيْتُكُمْ: خانه‌تان

جَاءَ: آمد

جَلَسَ: نیشت

حِوارٌ فِي الأُسْرَةِ

الْوَلْدُ - صَدِيقِي طَرَقَ الْبَابَ.

لَا: ما كَانَ مَعَ أَبِيهِ. كَانَ مَعَ أَخِيهِ.

هُوَ سَأَلَ: «مَا هِيَ وَاجِبَاتُنَا؟»

لِأَنَّهُ كَانَ غائِبًاً.

لَا: كَانَ ذَاهِبًاً إِلَى الْمُسَابَقَةِ.

لَا.

الْأَبُ - مَنْ طَرَقَ الْبَابَ؟

هُلْ كَانَ مَعَ أَبِيهِ؟

مَاذَا سَأَلَكَ؟

لِمَاذَا سَأَلَ هَذَا السُّؤَالَ؟

أَكَانَ مَرِيضًا؟

هُلْ هُمَا خَلْفَ الْبَابِ الْآنَ؟

الْبِنْتُ - صَدِيقَتِي طَرَقَتْ بَابَ الْبَيْتِ.

لَا؛ مَا كَانَتْ مَعَ أُمِّهَا. كَانَتْ مَعَ أُخْتِهَا.

هِيَ سَأَلَتْ: «مَا هِيَ واجِبَاتُنَا؟»

لِأَنَّهَا كَانَتْ غَائِبَةً.

لَا؛ كَانَتْ ذَاهِبَةً إِلَى الْمُسَابِقَةِ.

لَا.

الْأُمُّ - مَنْ طَرَقَتْ بَابَ الْبَيْتِ؟

هَلْ كَانَتْ مَعَ أُمِّهَا؟

مَاذَا سَأَلَتْهَا؟

لِمَاذَا سَأَلَتْ هَذَا السُّؤَالَ؟

أَكَانَتْ مَرِيضَةً؟

هَلْ هُمَا خَلْفَ الْبَابِ الْأَنْ?

فعل ماضٍ منفي

أَنَا مَا قَرَأْتُ هذَا الْكِتَابَ.

أَنَا مَا حَرَجْتُ مِنْ صَفْفيِ.

أَمَا سَمِعْتِ صوتًا؟

أَمَا فَعَلْتَ واجِبَكَ؟

BDS بدانیم

فعل ماضی با حرف «ما» منفی می‌شود:

مانند: أَكَلَ: خورد ما أَكَلَ: نَخُورَد

اکنون شما این جمله‌ها را ترجمه کنید.

۱. أَنَا مَا قَرْبَتُ إِنَّ الْبَحْرِ.

من به دریا نزدیک نشادم

۲. يَا سَعِيدُ، أَمَا صَعَدْتُ الْجَبَلَ؟

ای سعید، آیا از کوه بالا نزقتی؟

۳. أَنْتِ مَا وَصَلْتِ إِلَى مَدَرَسَتِكِ.

تو به مدرسه ات نرسیدی

۴. هَوَ مَا جَمَعَ الْأَخْشَابَ.

او چوب ها را جمع نکرد

۵. تِلَكَ الطَّالِبَةُ مَا رَفَعَتْ يَدَهَا.

آن دانش آموز دختر دستش را بالا نبرد

التَّمَارِين

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: هر جمله را ترجمه کنید. سپس زیر فعل ماضی خط بکشید.

۱. ... ما خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا آل عِمَرَانٍ ۱۹۱

این را بیهوده(به باطل) نیافریدی

۲. يَا صَدِيقَتِي، امَّا هَبَيْتَ إِلَى بَيْتِكِ؟

ای دوستم، آیا به خانه ات نرفتی؟

۳. أَنَا مَا جَمَعْتُ حَقَائِقَ السَّكِيرِ.

من چمدان های سفر را جمع نکردم

۴. كَمْ ضَيْفًا جَاءَ إِلَى بَيْتِكُمْ؟

چند مهمان به خانه ای تان آمدی

۵. أَنْتَ فَتَحْتَ بَابَ الْحَدِيقَةِ؟

آیا تو در باغ را باز کردی؟

۶. الطَّالِبَةُ مَا جَلَسَتْ عَلَى الْكُرْسِيِّ.

دانش آموز دختر بر روی صندلی ننشست

الْتَّمْرِينُ الثَّانِي: ترجمة کنید.

من برنگشتم	◀ أَنَا مَا رَجَعْتُ:	رجَعَ: برگشت
تو انجام ندادی	◀ أَنْتَ مَا فَعَلْتَ:	فَعَلَ: انجام داد
او ننوشت	◀ هِيَ مَا كَتَبْتُ:	كَتَبَ: نوشتن
تو ننشستی	◀ أَنْتِ مَا جَلَسْتِ:	جلَسَ: نشست
او نپرسید	◀ هِيَ مَا سَأَلْتُ:	سَأَلَ: پرسید
تو جمع نکردی	◀ أَنْتَ مَا حَاجَتَ:	جَمَعَ: جمع کرد